

BEAR GRYLLS

MISSION SURVIVAL

A large tiger is walking through a dense forest towards the viewer. In the background, a volcano is visible under a hazy sky. In the foreground, the back of a person's head and shoulders is visible, looking towards the tiger.

**KAPLAN
İZLERİ**

KAPLAN İZLERİ

Yayın Yönetmeni	Savaş Özdemir
Editör	Merve Okçu
Çeviri	Mustafa Emrah Temel
Kapak Resmi	Emir Ökke
İç Tasarım	Tamer Turp

1. Baskı Ağustos 2018

Uluslararası Seri No ISBN: 978-605-08-2711-8

TİMAŞ YAYINLARI

Adres	Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cd. No:5 Fatih/İstanbul
Telefon	(0212) 511 24 24
Posta	P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta	bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt	Sistem Matbaacılık
Sertifika No	16086
Adres	Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel	(0212) 482 11 01

TİMAŞ YAYINLARI / 4380

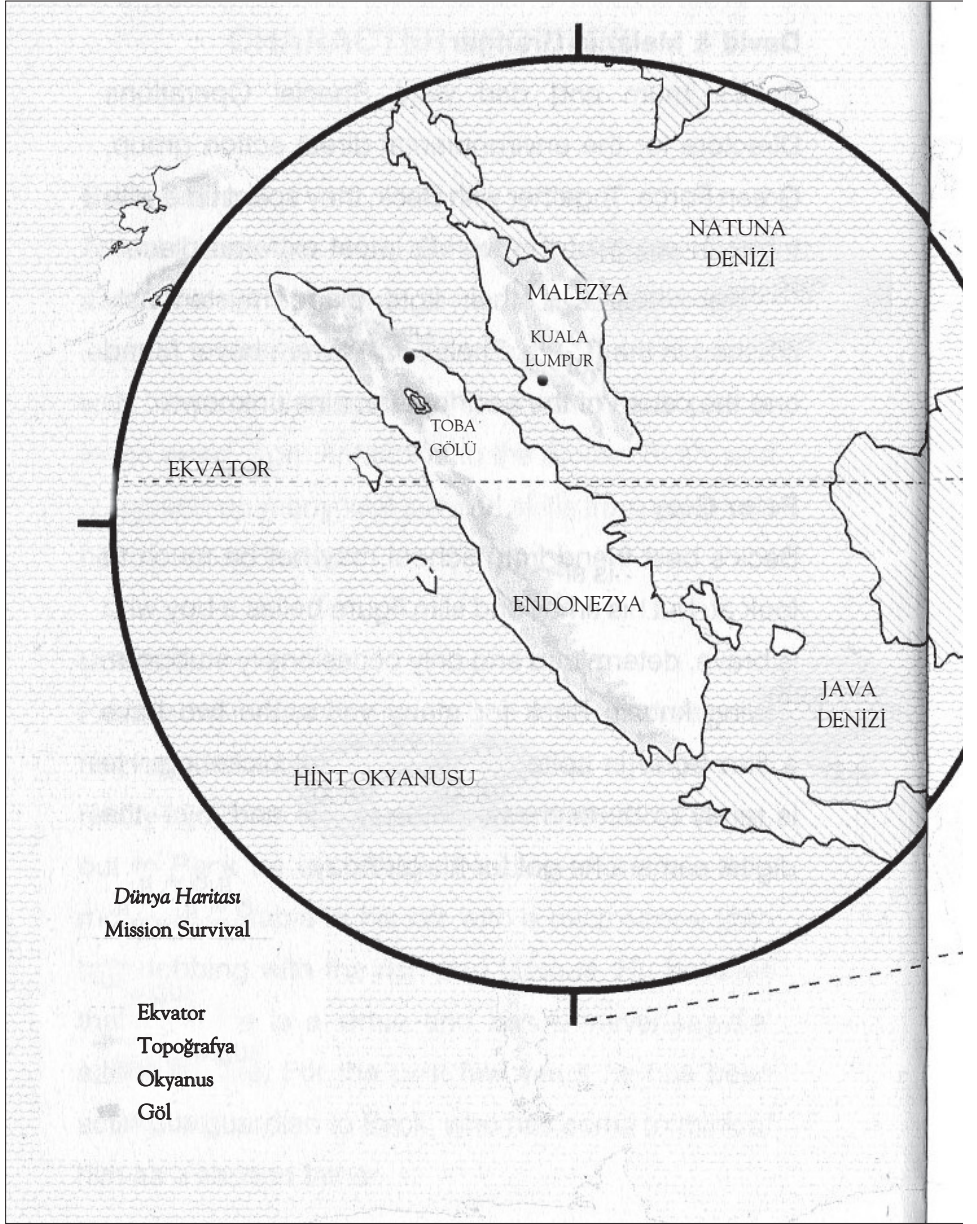
Mission Survival / 3

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2009, Bear Grylls Ventures

© 2018, "Tracks of the Tiger proofs" orijinal adıyla Red Fox, Random House Children's Books UK alt markası, tarafından basılan kitabın Türkçe hakları Anatolia Lit ajansı aracılığıyla Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne geçmiştir. İzinsiz yayımlanamaz.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KUZEY BUZ DENİZİ

RUSYA
FEDERASYONU

ORTA
ASYA

ASYA

ORTA DOĞU

PASİFİK
OKYANUSU

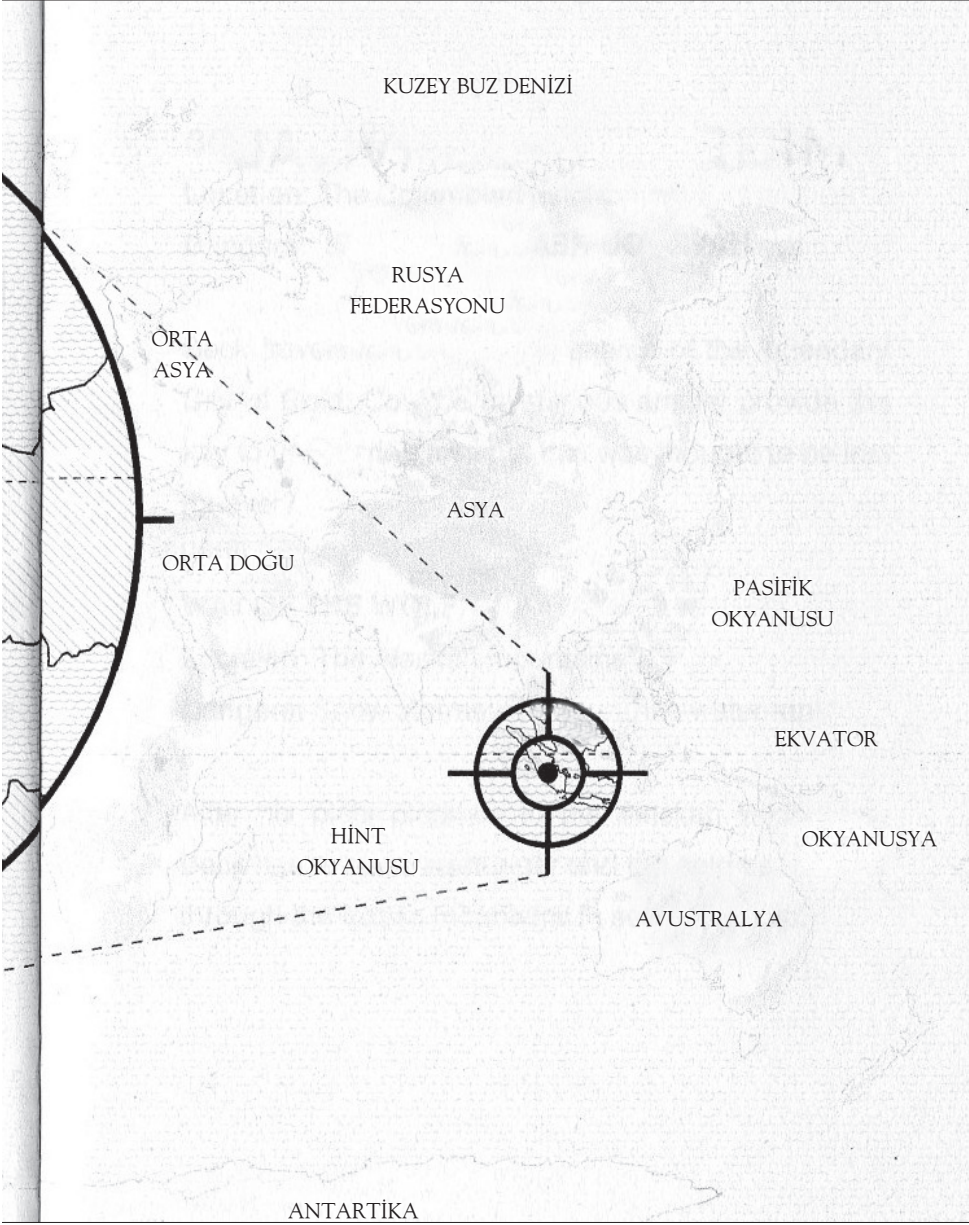
EKVATOR

HİNT
OKYANUSU

OKYANUSYA

AVUSTRALYA

ANTARTİKA

BÖLÜM BİR

Üç tane yanardağ sabit bir hızla, külüstür otobüse yaklaşıyormuş gibi görünüyordu. Yanardağların manzarası bir çocuğun çizdiği resimlerdeki gibiydi. Endonezya'nın ormanlarının üstünde yüzlerce metre yüksekliğe uzanan kusursuz koniler... Tepelerinde tüten dumanlar gökyüzüne doğru yükseliyordu. Dağlardan biri uzakta ufuk çizgisinde, diğeri ise ondan az daha yakındaydı. Üçüncü dağ ise o kadar yakındı ki tamamını görmek için yüzünüzü otobüsün sallanan camına dayamanız gerekiyordu.

Bir araç dolusu turist camdan dışarı bakmak için aynı tarafa toplanınca otobüs yana eğildi. Beck Granger, kendini pencere kenarındaki koltukta otururken cama yapışmış buldu.

Uçaktayken orman tıpkı bir denize benziyordu. Altındaki arazinin engebesiyle yükselip alçalan sonsuz yaprak örtüsü; ormandaki dalgaları. Artık daha fazla nemi taşıyamayan, doymuş havadan meydana gelen sis, su püskürmelerine dönüşüyordu. Belki ormanda balık yoktu ama burası sayısız sürüngen, böcek ve memeliye ev sahipliği yapıyordu. Kıyı şeritlerinde köpekbalıkları yerine timsahlar devriye geziyor ve kaplanlar ağaçların arkasındaki karanlık

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

derinliklerde dolaşıyordu. Ormanlık arazi gözünüzün alabileceği her yere yayılmıştı ve Sumatra Adası'nın büyük bir kısmını kaplıyordu.

Kafile, ormanın kalbine varmıştı. Pencerelelerin arkasındaki manzara saatte elli kilometre hızla akıyordu. Burası yüzlerce kilometrekarelik karmaşık bir yığından oluşan, el değmemiş bir yağmur ormanıydı. Binlerce farklı bitki türü büyüebilmek için yer bulma mücadelesi veriyordu. Her bitkinin tek bir amacı vardı: Diğerlerinden biraz daha fazla uzamak ve böylece gökyüzüne erişip güneş ışığından faydalanabilmek.

Yakıcı sıcak ve nemli hava, bitkilerin ihtiyaç duydukları enerji ve suyu elde ettikleri anlamına geliyordu. Şimdi tek yapmaları gereken şey büyümektir.

Yanardağlar ağaç ve engebeli yolun her iki tarafını da sarmış olan bitki örtüsü karmaşasının içinde gizlenmişlerdi. Bir süre sonra otobüs açık bir alanda ilerlemeye başladı ve yanardağlar birdenbire ortaya çıktı. İçlerinden biri o kadar yakındı ki onun bir yanardağ olduğunu anlayamazdınız. Dikkatlice bakmazsanız sıradan herhangi bir dağ gibi görünüyordu. Dik kenarları kalın bir bitki örtüsüyle kaplıydı ancak kayalıktaki gizli çatlaklardan hafif hafif dumanlar çıkıyordu. Beck, burasının ejderhaların içinde saklanabileceği türden bir yer olduğunu düşündü. Bu fikir ona komik geldi ve gülümsedi. Fakat bir süre sonra yüzündeki gülümseme kayboldu.

KAPLAN İZLERİ

Beck, dünyanın bu bölgesini daha önce ziyaret etmişti. Bir süre ailesiyle birlikte Borneo'daki bir köyde yaşamışlardı.

Yerli halk onlara ormanda nasıl hayatta kalınacağını, toprağa karşı savaşmaktansa onunla nasıl birlik olunacağını, yiyecek ve su bulmayı ve en önemlisi de kendi başının çaresine bakabilmeyi öğretmişti. Fakat Beck aktif bir yanardağın yakınında ilk kez bulunuyordu. Bu onun bilmediği bir şeydi ve doğal olarak ilgisini çekmişti.

Beck düzgün bir hazırlıkla herhangi bir yerde -gerçekten neresi olduğu fark etmez- hayatta kalamamak için bir neden göremiyordu. Fakat Beck beklenmedik bir anda patlayan bir yanardağın yakınında olmanın sonucunun kesin ölüm olduğunu biliyordu. Bu direkt yolun sonu demekti. Volkanlar insanlığın kontrol edemediği ve muhtemelen edemeyeceği bir güce sahipti. Bu mesafeden çok etkileyici görünüyorlardı. Beck gelmek üzere oldukları yerin ilk yanardağa bu kadar yakın olmasından memnundu.

Beck'in arkasından bir iç çekme sesi duyuldu. "Hadi ya! Vay canına!" Bay Grey, arkadaşı Peter'in babasıydı ve Beck'in omzunun üstünden dışarıya bakıyordu. "Ne manzara ama!"

"Baba, Vezüv Yanardağı'nı da görmüştük." Peter, Beck'in hemen arkasındaki koltukta gerçekçi ve duygusuz bir şekilde konuşmuştu.

"Evet, ama normalde üç tane yanardağı birlikte görmeyi beklemezsin, üstelik kafanı bile çevirmene gerek kalmadan."

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Tur rehberi otobüsün kalanına her zaman anlattığı şeylerden bahsediyordu. Malezyalı, ufak tefek bir adamdı ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Rehber, volkanik aktivitelerin olduğu hattan bahsederken turistler hevesle dinliyordu. Pasifik Ateş Çemberi ismiyle bilinen hat, Yeni Zelanda'dan başlayarak bütün Pasifik kıyıları boyunca uzanırdı. Avustralya'yı geçerek Güneydoğu Asya'ya yönelir hatta Asya'dan Japonya ve Çin'i geçerek daha sonra Kuzey ve Güney Amerika'nın batı kıyılarını da çevreleyip aşağıya doğru devam ederdi. Endonezya bu dairenin tam üstüne kurulmuştu ve yüzden fazla aktif yanardağa sahipti.

Muhtemelen koleksiyonunun içindeki en meşhur volkan Krakatoa Yanardağı'ydı.

Rehber anlatmaya devam etti, "Şu an tam solumuzdaki bu beyefendi en yakındaki yanardağı işaret ederek, Lasa Dağı. Oldukça güvenlidir, yakın zamanlarda patlamadı. Lasa Ulusal Parkı ki şu an tam olarak bulunduğumuz yer, onun adını taşır. Bu dağ hepimizin koruyucusudur. Şimdi yanardağın tabanının çevresinden geçeceğiz ve yaklaşık bir saat içinde mabede varacağız."

Peter ve babası tekrar yerlerine oturdular. Beck koltuğuna kurularak gözlerini kapattı. Otobüsü kaçırmamak için erken uyanmışlardı. Beck sonraki bir saat boyunca otobüs, yanardağı geçip onları asıl gidecekleri ve dört gözle beklediği yere götürene kadar dinlenecekti.

"Hapşuuu!"

"Çok yaşa baba," dedi Peter.

KAPLAN İZLERİ

“Ha-ha!” Bay Grey, Peter’in yaşlı ve uzun versiyonuydu. Sariya çalan kumral saçları -gerçi Bay Grey’inkiler biraz dökülmüştü- ince uzun vücut yapıları ve gözlüklerinin modeli her ikisinin de aynıydı. Beck on beş yıl önce insan klonlamasında bilimsel bir gelişme olup olmadığını merak etti. Bay Grey haritaya dokundu. “Bohongit Orang-utan Tapınağı demek istedim, yarın gideceğimiz yerin adı!” Medan’daki otel havuzunun kenarında uzanmışlardı. Ekvator güneşinin altında büyük şemsiyelerin gölgesindeydiler. Bay Grey yanlarına oturuyor ve kendi boyunda bir haritayla cebelleşiyordu.

Peter kız kardeşi Hannah’yı kucagina almıştı ve birlikte bir çeşit oyun oynuyorlardı. Peter ona bebek çingırağını uzatıyordu. Hannah da alıp çılgınca salladıktan sonra ağızına sokuyordu.

Sonra öne doğru eğilerek çingırağı bırakıyordu, yere çarptığında ise kocaman gözleriyle bakarken abisine sanki ‘vay be, bu çok eğlenceli!’ der gibiydi. Peter çingırağı alarak kardeşine geri verdiğinde süreç aynı şekilde tekrar işliyordu. Hannah yeterince sabırla yer çekimini yenebileceğinden emin görünüyordu.

Beck’in bildiği kadarıyla Peter dışında Grey ailesinin hiçbir ferdi daha önce Avrupa’nın dışına çıkmamıştı. Endonezya’da ailecek yapacakları bir tatille bu durumu değiştirme kararı almışlardı. Grey Ailesi, Beck’i tüm içtenlikleriyle bu tatile davet etmişti çünkü Peter onun okuldan en iyi arkadaşıydı. Ayrıca oğullarının hayatta olmasını Beck’e borçlu olduklarına dair garip bir hissiyat içindeydiler.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

İşin tuhafı Beck de karşılık olarak Peter'a borçlu olduğunu düşünüyordu.

Greyler bu tatil için dört dörtlük bir planlama (yapılacaklar dikkatlice gün gün zaman çizelgesine yazılmıştı) yapsalar da kendilerini heyecana kaptırıp önemli bir konuyu oluruna bırakmışlardı, bir bebekle çıktıkları ilk tatil yeri olarak burayı seçmek gibi. Beck, Peter'ın bu özelliklerini nereden aldığını görebiliyordu.

“Yarın sizin gideceğiniz yerin adı,” diye düzeltti Peter'ın annesi. Bayan Grey'in herkes ve her durum için bir gülümsemesi vardı. Olaylara yaklaşımı erkeklerin heyecanlı yapısının aksine, onları dengeleyen bir sakinlikteydi. Beck, Sahra Çölü maceralarından döndükleri zamana kadar Peter'ın annesinin çekingen bir karakteri olduğuna dair yanılığın içindeydi. Tamam, belki oğlu güvende olduğunu görünce mutluluk gözyaşları dökmüştü ama kendilerini soktukları tehlikeli durumlarla ilgili kati ve net bir şekilde konuşmuştu onlarla. Beck ve Peter kaçakçı olduğunu sandıkları birkaç adamı gözü kara bir şekilde takip etmişlerdi. Bu gözü karalıkları, kaçakçılar ve taşıdıkları yasadışı pırlanta kargosuyla birlikte uçakta mahsur kalmalarına neden olmuştu... Peter'ın annesi bir daha böyle sorumsuzca davranmamaları gerektiğini açıkça anlatmıştı çocuklara.

Beck, Bayan Grey'in ailesini özenle gözlerden uzak tuttuğu demir bir sopayla idare ettiğini biliyordu artık. Sanki hepsi sopanın orada olduğunun farkındalardı ve buna göre hareket ediyorlardı. Onların daha fazla başlarını belaya

KAPLAN İZLERİ

sokmalarına izin vermeye niyeti yoktu. Zaten Beck'in de daha fazla belaya girmeye niyeti yoktu.

“Bebek için uzun bir yolculuk oldu,” diye açıkladı. “Hannah ve ben burada kalıp çevreyi keşfederiz. Etmez miyiz annem? Tabii ki ederiz, tabii ki ederiz annem...”

Hannah, uçak yolculuğunun çoğunu ağlayarak geçirmişti. Beck, geçen hafta boyunca bebekler hakkında daha önce aklına bile hiç gelmeyecek şeyler öğrenmişti. Eğer Beck'e sorarsanız tüm bunları hiç öğrenmese de olurdu.

“Sadece biz mi gideceğiz?” Peter babasına sordu.

“Hmm, hayır. Otelin düzenlediği bir tur olacak. Hey Beck, ne oldu? Neye gülüyorsun?”

“Yok, öylesine!” Beck'in ikna edici bir sesi vardı. “Bir sebebi yok!”

Fakat gerçek şu ki; bir aileyle böyle bir şey yapmanın ne denli garip olduğu aniden Beck'in yüzüne çarpmıştı. Yurtdışında olmasının nedeni düzgün bir tatil yapmaktı ve tek amaçları eğlenmek ve dinlenmektir. Konferans salonları yoktu, üzerinde çalışılacak kabileler yoktu, incelemek için çevresel bir proje yoktu. Beck için tuhaf bir konseptti, yaklaşık olarak on dört yıllık yaşamında, bugüne kadar pek yapmamış olduğu bir şeydi.

Beck'in hiçbir zaman çevresi kendi ailesiyle kalabalık olmayacaktı çünkü Beck'in ailesi yalnızca Al Amca'sıydı. Al halen Rus steplerinde bir yerlerde göçebe kabile liderleriyle röportaj yapıyor olmalıydı. Beck'in anne ve babası

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

hayatının çok erken zamanlarında ölmüşlerdi ve her zaman çok meşgul oldukları için ona bir kardeş verememişlerdi.

Beck onların her zaman hareket halinde olduklarını ve Yeşil Güç çevreci örgüt için aynı anda en az iki veya üç proje üzerinde çalıştıklarını hatırlıyordu. Hayatta olsalardı ve Beck'in bir kardeşi olsaydı turistik bir otelin havuzunda dinlenmek için Endonezya'ya gelirler miydi ya da orangutan tapınağına yapılacak turistik bir geziye katılırlar mıydı? Beck bu şekilde bir tatile çıkacaklarından şüpheliydi. Bunun yerine kendi özel ziyaret yöntemleriyle gelirlerdi. Öncelikle orangutanların yaşam alanını korumak için yerlilerle ortak bir eylem planı yaparlardı. Yerel politikacılarla bir araya gelerek dünya çapında farkındalık yaratmak için çalışırlardı. Turistik yerlere öylece bakıp geçmek mi? Asla!

Beck, yetiştirilme şeklini seviyordu. Normal bir aileye sahip olsaydı çöller ve ormanlarda yaşayan farklı kabilelerle vakit geçiremezdi. Ayrıca dünyanın en zorlu yerlerinde hayatta kalma hakkında bildiği şeyleri öğrenemezdi. Diğer taraftan belki de Güney Amerika'daki uyuşturucu kaçakçıları ve Kuzey Afrika'daki elmas kaçakçılarıyla karşılaşmadan geçecek bir hayatı olabilirdi.

Beck, Al Amca ve Yeşil Güç tarafından üstlenilen başarılı çalışmalarla gurur duyuyordu. Bu tür bir hayat yaşamının yanlış bir tarafı yoktu ama sadece dinlenmek amaçlı bir tatil yapılmayacağı da söylenemezdi.

KAPLAN İZLERİ

“Yarın erken kalkmamız gerek,” dedi Bay Grey iki çocuğa. “Otobüs yedide ayrılacak. Tapınağın ardından Sailendra Hanedanı’ndan kalma büyüleyici harabeleri gezeceğiz.”

“Sailendra Hanedanlığı neler yapmıştı?” diye sordu Peter.

“Hiçbir fikrim yok. Öldüler ve arkalarında çok fazla harabe bıraktılar...”

“Harabeler, öyle mi?” diye düşündü Beck.

Otobüsün içinde esen kuvvetli rüzgâr orman havasıydı. Bir milyar ton bitkinin tadı ve kokusu vardı içinde. Medan sahilindeyken, deniz ve yoğun trafikten dolayı havada tuz ve petrol kokusu vardı. Fakat orman havası şehir sınırlarının dışında pusuya yatmış bir kaplan gibi üstünüze atlamaya hazır bekliyordu.

Yolun üstü çukurlarla kaplıydı. Asfaltın dayanmak için bir şansı yoktu. Bitki örtüsü trafiğin altında ezilip ölmeden önce büyüüp serpilmek için asfalt yolu kenara itip çatlatırdı. Bu adada kuralları koyan yaşam formu ormandı. Beck, Medan gibi büyük bir şehrin bile ancak ormanın geçici izni sayesinde varlığını burada sürdürebildiği hissine kapıldı.

Otobüs çok hırpalanmıştı ve üstünde göçükler vardı. Amortisörleri uzun zaman önce yollardaki göçüklere boyun eğmişti.

Aracın sahip olduğu tek havalandırma sistemi açık pencerelerdi ve bu yüzden otobüsün içindeki hava akımı iyiydi. Fakat serinletici bir hava olduğu söylenemezdi, sıcak

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

ve yapışkandı. Terleyen bir vücut için neredeyse hiçbir ferahlatıcı etkisi yoktu.

Ara sıra yolun yan taraflarında bulunan ağaçlar ortadan kayboluyorlardı ve kusursuz düzlükte, canlı bir yeşil rengin hâkim olduğu çeltik tarlalarından geçiyorlardı. Endonezyalı çiftçiler elleri yere degecek kadar iki büklüm olarak bu tarlalarda çalışıyorlardı. Uzaktan bakıldığı zaman uzun, yeşil çimlerin arasında diz çökmüş gibi görünüyorlardı. Ama Beck, aslında işçilerin çamurlu suyun içinde ağır ağır ve güçlüklerle ilerlediklerinin farkındaydı. Pirinç yetiştirmenin yöntemi buydu. Yapılan iş kirli, ıslak ve yorucu olmasına rağmen pirinç kuşaklar boyu bu bölgenin temel besin kaynağı olmuştu.

Bir el Beck'in omzuna hafifçe dokundu.

“Sıcaktan bunalmadığından emin misin, Beck?” Bay Grey çocukların arka sırasına oturdu.

Otelden çıkmadan önce ufak bir fikir ayrılığı yaşamışlardı. Bay Grey'in düşüncesine göre; hava yaz mevsiminde olduğu kadar sıcaktı. Bu yüzden çocuklar tişört ve şort giymeliydi. Beck'in düşüncesine göre; ormanın nasıl bir yer olduğunu ve neye benzediğini biliyordu bu yüzden uzun pantolon ve uzun kollu gömlek giymeliydi. Peter'in da bu şekilde giyinmesi gerektiğinden emindi. Giysiler hafifti ve iyi havalandırma sağlıyordu. Ayrıca dikenlere, böcek ısırıklarına veya ormanda üstlerine atlayabilecek başka şeylere karşı koruma sağlayacak kadar dayanıklıydı. Beck

KAPLAN İZLERİ

ormandan üstlerine bir şey atlamasını beklemiyordu ama neler olacağını da asla tam olarak bilemezsiniz.

Bu konuda Bayan Grey Beck'in tarafını tutmuştu. Oğlunun sarı saçları ve açık renkli teni güneş ışıklarını asla doğrudan almamalıydı. Çocuklar birkaç ay önce Sahra Çölü'nde mahsur kaldıklarında Beck'in hızlı müdahalesi sayesinde Peter ölümcül sıcak çarpmasından kurtulmuştu. Dolayısıyla Bayan Grey, Beck'in kıyafet önerisinden oldukça memnun kalmıştı.

Bay Grey bu karara boyun eğmişti. Fakat sanki her on dakikada bir çocuklara fazla sıcak olup olmadığını sorması şarttı.

Beck tekrar kibarca gülümsedi; "Ben iyiyim. Teşekkür ederim," dedi.

Çocuklar kendi aralarında bakıştılar. Beck göz kırptı, Peter ise gülümsedi. En azından güneşten korunmak için şapka ve uygun bir ayakkabı -sağlam ve dayanıklı olanlarından- giymek konusunda hemfikirdiler. Tur rehberinin tavsiyesi üzerine otobüsteki herkeste bunlardan vardı. Peter'ın babasına kalsa sandalet giymeyi tercih edebilirdi ama tavsiye yetkili olan yetişkinden geliyorsa, o zaman sorun yoktu.

Lasa Dağı ağaçların arkasından kaybolmadan önce Peter, dağı son bir kez çekmek için kamerasını çıkardı. Bazen kamerasına diğer küçük kardeşiymiş gibi davranıyordu. Hatta bu geziler sırasında onu nemli havadan korumak için su geçirmez bir taşıma çantası bile satın almıştı.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Beck görür görmez gülümsedi. Bu kamera Sahra ölu'nde başlarına bir sürü bela açmıştı. Her şeyden önce Peter'ın birkaç fotoğraf çekmek için gösterdiği kararlılık yüzünden bir uçakta mahsur kalmışlardı.

Peter, Beck'in bakışlarını fark etti ve kamerasını tehdit edencesine sağa sola salladı: "Hayvanat bahçesindeki maymunların fotoğraflarını çekmek için hazır ve nazır!"

Beck kahkaha attı. "Onlara maymun denilmesinden hoşlandıklarını sanmıyorum." Peter'la konuşurken sırtıyordu. "Ayrıca orası bir hayvanat bahçesinden çok daha fazlası..."